

ΜΗΝΥΜΑ ΑΘΜ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΕΤΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 136/2013

«Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα κάθε κοιλάδα θα υψωθεί, κάθε λόφος και βουνό θα χαμηλώσει, οι ανώμαλοι τόποι θα γίνουν ομαλοί και οι στραβοί τόποι θα γίνουν ευθείς και η δόξα του Κυρίου θ' αποκαλυφθεί και όλη η σάρκα μαζί θα την αναγνωρίσει».

Με αυτά τα λόγια έκλεινε πενήντα χρόνια πριν τον θρυλικό του λόγο στην αμερικανική πρωτεύουσα ο άνθρωπος που τόλμησε να ονειρεύεται σε καιρούς χαλεπούς, ο ακτιβιστής που τόλμησε να πολεμήσει με μέσα ειρηνικά τον εφιάλτη του ρατσισμού, ο αγωνιστής που τόλμησε να βγάλει τη θλιβερή λευκή κουκούλα από μια ολόκληρη χώρα. Πενήντα χρόνια μετά η ανθρωπότητα κλίνει το γόνυ και αποτίει φόρο τιμής και μνήμης στον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, τον άνθρωπο που με τον λόγο και την δράση του συνέβαλε όσο ελάχιστοι στην κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων και στην εμπέδωση της φυλετικής ισότητας.

Αυτό που φάνταζε τότε ουτοπία, σήμερα είναι πραγματικότητα. Ποιος άραγε θα φανταζόταν τότε ότι τρεις δεκαετίες αργότερα ο Νέλσον Μαντέλα θα γινόταν Πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής, θα υπεστήριζε τη συμφιλίωση, βάζοντας στην άκρη τις τραυματικές εμπειρίες του παρελθόντος, και θα συνέδραμε καθοριστικά στη μετάβαση της χώρας του από το παρελθόν του απαρτχάιντ στο μέλλον της ειρηνικής διαφυλετικής συμπλεύσεως; Ποιος άραγε θα τολμούσε να διανοηθεί τότε, χωρίς να διατρέχει κίνδυνο να θεωρηθεί παράφρων, ότι τέσσερεις δεκαετίες αργότερα στο ίδιο ακριβώς σημείο θα ορκιζόταν ο πρώτος εκλεγμένος πρόεδρος των ΗΠΑ με μαύρο χρώμα δέρματος;

Και όμως τελικά το όνειρο έγινε πραγματικότητα και σήμερα οι γιοί των τέως σκλάβων και οι γιοί των τέως ιδιοκτητών σκλάβων κάθονται δίπλα-δίπλα στο τραπέζι της αδελφοσύνης. Και όμως τελικά η ουτοπία δεν είναι παρά ο όρθρος της πραγματικότητας. Και όμως τελικά πίστη είναι όντως να ξεκινάς ανεβαίνοντας το πρώτο σκαλοπάτι, χωρίς να βλέπεις ολόκληρη τη σκάλα. Και όμως τελικά δε γεννιέται η πίστη από το θαύμα, μα το θαύμα από την πίστη.

Αυτή η πίστη είναι που συνθλίβεται σήμερα υπό το βάρος της καταθλιπτικής πραγματικότητας. Διότι τα τύμπανα του πολέμου συνεχίζουν να ηχούν εκκωφαντικά στη Μέση Ανατολή, τη γη όπου κατετέθη ο σπόρος της αναγεννήσεως του ανθρώπου στο θεανδρικό πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Διότι η αντιπαράθεση και η σύγκρουση υπερτερούν της διαπραγματεύσεως και της αμοιβαίας κατανοήσεως στο διεθνή στίβο. Διότι τα όπλα συμβατικά ή μη – εάν βέβαια θα μπορούσαμε ποτέ να αποδεχθούμε μέσα εξοντώσεως του πλησίον ως συμβατικά – εξακολουθούν να προτιμώνται ως τρόποι επιλύσεως ποικίλων γόρδιων δεσμών. Διότι ηγέτες ανά τον κόσμο δεν διστάζουν να ανοίγουν το κουτί της Πανδώρας, αδιαφορώντας για τα επίχειρα των επιλογών τους.

Διότι μπορεί σήμερα οι επίγονοι των αφρικανών, που δέσμιοι μετεφέρθησαν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες στον Νέο Κόσμο με τα πλοία της σκλαβιάς, να υπερηφανεύονται σήμερα – και δικαίως – για την αλματώδη πρόοδο που συνετελέσθη σε θέματα φυλετικού διαχωρισμού. Ωστόσο πολλοί εκ των αφρικανών αδελφών τους εξακολουθούν να ζουν σ' ένα μοναχικό νησί φτώχειας, στο μέσο ενός απέραντου ωκεανού υλικής ευημερίας. Και πολλοί εκ των νέων της αφρικανικής γης εξακολουθούν να μαραίνονται στη χέρσα γη της ελλείψεως ευκαιριών και να βρίσκουν τον εαυτό τους εξόριστο στην ίδια τους την πατρίδα.

Ενώπιον αυτών των βιωτικών προκλήσεων η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αφρικής ακολουθεί τα βήματα ενός συγκεκριμένου ιστορικού προσώπου και συνάμα νοητής της κεφαλής, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο Λόγος του θεού έγινε άνθρωπος και έπαθε περισσότερο από τον καθένα μας όχι από ανάγκη, αλλά ελεύθερα, όχι από δέσμευση, αλλά από αγάπη. Γεννήθηκε κάτω από δύσκολες συνθήκες, έζησε με παροϊμιώδη ταπεινότητα, παρεξηγήθηκε από τους πολλούς, συντροφεύθηκε από τους απόκληρους, ταλαιπωρήθηκε από την εξουσία

της εποχής του, θανατώθηκε με τον πλέον ατιμωτικό τρόπο. Και όμως στο τέλος ανεστήθη εκ νεκρών, νίκησε τον θάνατο διά του θανάτου.

Αυτό το μήνυμα ζωής του παθόντος και συμπαθόντος Χριστού αποστέλλουμε σήμερα, πρώτη ημέρα του νέου εκκλησιαστικού έτους, από την Αλεξάνδρεια προς όλους τους Ορθοδόξους αδελφούς όπου Αφρικής. Διαπύρως προσευχόμεθα να μη χαθεί η πίστη της ανθρωπότητας ότι «αυτή η κτίσις ελευθερωθήσεται από της δουλείας της φθοράς εις τήν ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του θεού» (Ρωμ. 8,21). Διακαώς ελπίζουμε η ζωή των ανθρώπων να ευθυγραμμιστεί οντολογικά και αξιολογικά προς την σταυραναστάσιμη πορεία του Κυρίου μας, και η Χάρη Του να φωλιάσει στις καρδιές όλων κατ' εφαρμογή της ακροτελεύτιας φράσης της Αγίας Γραφής «ναί έρχου, Κύριε Ιησού» (Αποκαλ. 22,20).

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής

Εν τη Μεγάλη Πόλει της Αλεξανδρείας

Αρχή Ινδικτιώνος 2013